

โรคกระดูกอ่อนในผู้ใหญ่จากการขาดฟอสเฟต

สมเกียรติ วงศ์ทิม*

เสาวลักษณ์ ชุศิลป์* สุนิตย์ จันทรประเสริฐ*

Wongthim S, Choosilp S, Chantraprasert S. Primary hypophosphatemic osteomalacia. Chula Med J 1984 Jul; 28 (7) : 783-789

Osteomalacia is a metabolic bone disease in which there is defective mineralization of the newly formed organic matrix of the adult skeleton. A number of conditions result in osteomalacia such as inadequate dietary intake of vitamin D, inadequate exposure to ultraviolet radiation to form endogenous vitamin D, intestinal malabsorption of vitamin D, chronic acidosis, renal tubular defects which produce hypophosphatemia or acidosis, and chronic administration of anticonvulsants. Primary hypophosphatemic osteomalacia is uncommon and resulted from proximal renal tubular disorders of phosphate reabsorption which lead to hypophosphatemia. Hypophosphatemia defects bone mineralization which causes collapse of vertebral spine, loss of height, bone pain and muscle weakness. The diagnosis is based on clinical manifestation, radiological features, blood and urine chemistry, and kidney function test. We report a case of primary hypophosphatemic osteomalacia which has not been found from previous report in Thailand.

* ภาควิชาอายุรศาสตร์ คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

โรคกระดูกอ่อนในผู้ใหญ่ (Osteomalacia) เป็นโรคทางเมตาบอลิสึมของกระดูกนิดหนึ่ง ซึ่งมีความผิดปกติในการ Mineralization ของกระดูกที่เริ่มเติบโตเด่นที่แล้ว^(1,2) อาจเกิดจากหลายสาเหตุ โดยทั่วไปโรคกระดูกอ่อนอาจแบ่งเป็น 2 ประเภท^(2,3) คือ พวกรหงส์เกิดจากการขาดวิตามินดี หรือมีความผิดปกติในเมตาบอลิสึมของวิตามินดี อีกพวกรหงส์ไม่ได้เกิดจากการขาดวิตามินดี ซึ่งมีสาเหตุมากหมาย เช่น ภาวะเป็นกรด⁽⁴⁾ ภาวะโรคไตเรื้อรัง⁽⁵⁾ ภาวะการขาดฟอสเฟตในเลือด⁽⁶⁾ ยานบางชนิด เช่น ยาแก้ไข้⁽⁷⁾ เนื่องจากบางชนิด⁽⁸⁾ เป็นต้น โรคกระดูกอ่อนอาจวินิจฉัยได้ง่ายจากภาพรังสีของกระดูก⁽⁹⁾ แต่การวินิจฉัยที่ยากที่สุดคือ ภูมิท้องอาศัยการตรวจชีวเคมีในเลือด พร้อมที่จะทดสอบ สำหรับผู้ป่วยที่รายงานตนเป็นคนไข้ โรคกระดูกอ่อนจากการขาดฟอสเฟต โดยมีความผิดปกติของท่อไถส่วนต้นในการดูซึ่งกลับของฟอสเฟต ทำให้มีการสูญเสียฟอสเฟตไปทางบํารุง ฟอสเฟตในเลือดจึงต่ำและทำให้การสร้างกระดูกผิดปกติ ทำให้เกิดภาวะโรคกระดูกอ่อน เป็นภาวะที่พบได้น้อยและยังไม่เคยมีรายงานในประเทศไทยมาก่อน

รายงานผู้ป่วย

ผู้ป่วยชายไทยอายุ 33 ปี อาชีพบริษัทการบ้านอยู่จังหวัดอุบลราชธานี มาด้วยอาการ

สำคัญว่าส่วนสูงลดลงประมาณ 10 ซม. ในระยะเวลา 3 ปี ก่อนมาโรงพยาบาล โดยที่ผู้ป่วยเริ่มมีอาการปวดเคล็ดข้อเท้าข่าวเวลาวิ่ง ไม่บวมแดงร้อน ต่อมาอาการปวดเป็นมากขึ้นเรื่อยๆ พร้อมกับมีปวดสะโพก กระดูกสันหลัง กินยาไม่ดีขึ้น หนังบาก่อนมาโรงพยาบาล ภาระสังเกตเห็นว่าผู้ป่วยตัวเตี้ยลงกว่าเดิม โดยที่เดิมสูง 160 ซม. ซึ่งสูงกว่าภาระยาเล็กน้อย กลับมาเดียวกับภาระ วัดความสูงได้ 155 ซม. หลังจากนั้นผู้ป่วยยังมีอาการปวดตามกระดูกมาตลอด จนกระทุบมาโรงพยาบาล และวัดความสูงได้ 150 ซม. ประวัติอดีตแข็งแรงคิดตลอดไม่มีประวัติโรคในครอบครัว และไม่มีการเป็นอย่างผู้ป่วย

ตรวจร่างกายทั่วไปพบว่า ผู้ป่วยแข็งแรงสมบูรณ์ดี ส่วนสูง 150 ซม. น้ำหนัก 45 กก. บัตร้าส่วนระหว่างลำตัวส่วนบนและส่วนล่าง (upper segment and lower segment ratio) เท่ากับ 73 : 77 ซึ่งปกติควรเป็น 1 : 1 ความยาวช่วงแขน (span) 159 ซม. หัวใจเต้น 80 ครั้งต่อนาที ความดันโลหิต 120/80 มม. ปฐม ต่อมรั้ยรอยด์ไม่โต หัวใจ ปอด ปอดแข็งขาไม่มีรูปร่างผิดปกติ กดเจ็บเล็กน้อยที่ข้อเท้าขวา การตรวจทางระบบประสาทอยู่ในเกณฑ์ปกติ

การตรวจทางห้องปฏิบัติการพบว่า ชีม-โทคุริก 45% เม็ดเลือดขาว 7,000/มม.³

นิวโตรฟิล 70% น้ำตาลในเลือด 98. มก.% ญี่รี่ในโตรเจน 10 มก.% ครีอตินิน 0.6 มก.% โซเดียม 145 mEq/L โปตัสเซียม 4.3 mEq/L คลอไรด์ 105 mEq/L, ไปการบอเนต 25 mEq/L, แคลเซียม 10 มก.% ฟอสเฟต 1.8 มก.% อัลบูมิน 4.5 กรัม% โกลบูลิน 2.1 กรัม% บิตรูบิน 0.3 มก.% SGPT 14 SGOT 22 อัลคาไลน์ฟอสฟาเทส 120 ยูนิต การตรวจการคุณซึ่งของระบบทางเดินอาหาร D-xylose test ปกติ ระดับค่าโรหินในเลือดปกติ

การตรวจกล้ามเนื้อโดย EMG ปกติ ภาพรังสีวิทยาของกระดูกพบว่ามีกระดูกบางทั่วๆ ไป และ Pseudofracture ตลอดจนพบว่ามีกระดูกสันหลังยุบ (cod-fish vertebrae)

การตรวจปัสสาวะ ไม่พบเม็ดเลือดแดง เม็ดเลือดขาว รวมทั้งไม่พบมีอัลบูมินและน้ำตาลในปัสสาวะ หน้าที่ของไต ครีอตินิน-เคลียรานซ์ 105 มล./นาที บีสสภาวะเข้มข้นที่สุด 1.030 บีสสภาวะเจือจางที่สุด 1.005 การทำบีสสภาวะเป็นจุดมากที่สุดได้ pH 8.6 ทำบีสสภาวะเป็นจุดมากที่สุด pH 4.5 แคลเซียมในปัสสาวะ 24 ชั่วโมง เท่ากับ 100 มก. ฟอสเฟตในปัสสาวะ 24 ชั่วโมง 800-1200 มก. การคุณซึ่งกลับของฟอสเฟตโดยท่อไถ (tubular reabsorption of PO_4^- -TRP) ได้ 60% ซึ่งค่าปกติมากกว่า 80% การคุณซึ่งฟอสเฟตกลับสูงสุด (T_{mPO_4}) เท่ากับ 2.0 ซึ่งปกติ 3.6-5.6

ผู้ป่วยได้รับการวินิจฉัยว่าเป็น Primary hypophosphatemia การรักษาได้ใช้ไดโซเดียมโซเดียมฟอสเฟต (Na_2HPO_4) วันละ 3 กรัม และไวนามินดี (D_3) วันละ 10,000 ยูนิต หลังจากให้การรักษาได้ 1 เดือน ผู้ป่วยมีอาการดีขึ้นมาก หายปวดตามกระดูก ระดับเอ็นไซม์-อัลคาไลน์ฟอสเฟตในเลือดมีค่าลดต่ำลงกว่าเดิม (90 ยูนิต) ขณะนี้ยังติดตามผลการรักษาอยู่

วิจารณ์

โรคกระดูกอ่อนในผู้ป่วยรายงานนี้วินิจฉัยได้จากการ อาการแสดง และภาพรังสีวิทยาของกระดูก ซึ่งจากการผู้ป่วยมีปวดตามกระดูกข้อ มีส่วนสูงลดลงมากจากการยุบตัวของกระดูกสันหลัง ตรวจร่างกายพบสิ่งสนับสนุนที่แสดงว่าส่วนสูงลดลงจริง คือส่วนสูง 150 ซม. สั้นกว่าความยาวช่วงแขนถึง 9 ซม. และอัตราส่วนส่วนบนของลำตัวต่อส่วนล่าง 73 : 77 ซึ่งแสดงว่ามีการยุบทัวของกระดูกสันหลังจริง จากภาพรังสีวิทยาของกระดูกพบมีกระดูกบางมากทั่วไป (severe osteopenia) และมี pseudofracture (หรือเรียกว่า looser zone) ซึ่งเป็นลักษณะเฉพาะของโรคกระดูกอ่อนในผู้ใหญ่⁽⁹⁾ และยังพบลักษณะของกระดูกสันหลังยุบตรงกลางที่เรียกว่า cod-fish vertebrae การตรวจวิเคราะห์ชีวเคมีในเลือดและปัสสาวะพบว่าฟอสเฟตในเลือดต่ำมากตลอดเวลา ค่าเฉลี่ย

1.8 มก.% (ค่าปกติ 3.5–4.5 มก.%) พอสเฟต ในบํสสาระ 800–1200 มก. ต่อ 24 ชั่วโมง ซึ่งมีค่าสูงมากเมื่อเทียบกับค่าพอสเฟตในเลือด ที่ต่ำ TRP 60% (ปกติมากกว่า 80%) และ $TmPO_4$ 2.0 (ปกติ 3.6–5.6) แสดงว่าไตไม่สามารถดูดซึมฟอสเฟตกลับได้ และจากข้อมูล ประวัติตลอดจนเหตุผลต่าง ๆ ที่ว่าผู้ป่วยไม่มี ประวัติกินยาแกนซัก ไม่มีประวัติการขาดอาหาร ไม่มีโรคตับ โรคไต ไม่มีภาวะการดูดซึมของ ทางเดินอาหารผิดปกติ และผัวหนังได้รับแสง เด็อดอย่างพอเพียง ทำให้ตัดสາเหตุอื่น ๆ ที่ทำ ให้เกิดภาวะโรคกระดูกอ่อนไปได้ คงมีสาเหตุ อันเดียวกับการขาดฟอสเฟตในเลือด เนื่องจาก การดูดซึมของไทด์ผิดปกติ และเสียฟอสเฟต ทางบํสสาระอย่างเดียว ทำให้ตัดกลุ่มอาการ Fanconi's syndrome ได้ ตั้งแต่ผู้ป่วยจึงได้ รับการวินิจฉัยว่าเป็น Primary hypophosphatemia⁽⁶⁾ หรือ phosphate diabetes⁽¹⁰⁾ และยังมีอีกหลายชื่อ⁽¹⁾

ในปี 1937 Albright และพาก⁽¹¹⁾ ได้ รายงานผู้ป่วยโรคกระดูกอ่อนในเด็กที่ไม่ได้ผล ต่อการรักษาด้วยวิตามินดีชนิดรวมๆ ที่ เเรียกว่า vitamin D resistance ricket (VDRR) ซึ่งอธิบายในแบบพยาธิสรีวิทยา ณี 3 ประการ คือ ประการแรกเนื่องจากเพิ่มการขับถ่ายฟอส- เพเฟตทางบํสสาระมาก ประการที่สองเนื่องจาก ความล้มเหลวของไตในการสร้างไซโตรเจน-

อิโอน และการทำบํสสาระเป็นกรด ทำให้ ร่างกายไม่สามารถขับไซโตรเจนอิโอนออกจาก ร่างกายได้ ทำให้ร่างกายเกิดภาวะเป็นกรดขึ้น ประการที่สามเนื่องจากไตไม่สามารถเปลี่ยน วิตามินดี (D_2) เป็นชนิดที่ออกฤทธ์ได้ ($1,25 D_3$) ตามรายงานทบทวนของ Mankin⁽¹²⁾ กล่าวถึง VDRR ที่เกิดจากการเพิ่มการขับฟอส- เพเฟตทางบํสสาระมาก อาจมีความผิดปกติของ ห้อไตส่วนทัน ซึ่งแบ่งได้เป็น 4 ลักษณะ คือ (1) VDRR ซึ่งเสียฟอสเฟตอย่างเดียว พบใน เด็ก และถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ ส่วนใหญ่ เป็นแบบ sex-linked dominant (2) VDRR with glycosuria ซึ่งเสียทั้งฟอสเฟตและน้ำตาล ในบํสสาระ ถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์ เช่นกัน (3) VDRR with glycosuria and aminoaciduria หรือ proximal fanconi's syndrome ซึ่งเสียทั้ง ฟอสเฟต น้ำตาล และกรดอะมิโนไปทางบํสสาระ ถ่ายทอดแบบ recessive (4) late-onset VDRR เป็นกลุ่มอาการที่เกิดในผู้ใหญ่ ซึ่งเสียฟอสเฟต อย่างเดียว Dent และ Harris⁽⁶⁾ ได้ให้ชื่อใหม่ว่า Primary hypophosphatemia เอกล่าวว่าเป็น ชื่อที่เหมาะสม อาจถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์⁽¹³⁾ หรือเป็น sporadic incidence สำหรับผู้ป่วยราย นี้เข้าได้กับลักษณะแบบนี้ และไม่มีประวัติใน การถ่ายทอดทางกรรมพันธุ์

พยาธิสรีวิทยาของโรคกระดูกอ่อนที่เกิด จากการสูญเสียฟอสเฟตไปทางบํสสาระมากเช่น

นัยังไม่รู้แน่นอน^(14,15) มีผู้อธิบายไว้ 2 ทฤษฎี คือ ในทฤษฎีแรกของ Albright⁽¹¹⁾ กล่าวถึง “Tubular phosphate leak” ทำให้เสียฟอสเฟตทางบํารุงมาก และฟอสเฟตในเลือดต่ำลง ทำให้ขาดฟอสเฟตที่จะนำมายใช้ในการสร้างกระดูก โดยที่เคลเซียมปกติ ทฤษฎีที่ 2⁽¹⁶⁾ เชื่อว่าเป็นการดื้อต่อไวนิมดี อาจเป็นเพราะขาดเอนไซม์ที่เปลี่ยนวิตามินดี หรือ เพราะอวัยวะเบ้าหมายโดยเฉพาะลำไส้ไม่ตอบสนองต่อวิตามินดี ทำให้เคลเซียมในเลือดลดต่ำลง เพราะการดูดซึมจากลำไส้น้อยลง ทำให้เกิด Secondary hyperparathyroidism ซึ่งจะมีการเสียเรื่าคุ้นของกระดูกทำให้กระดูกบางลง และมีการเพิ่มการขับถ่ายของฟอสเฟตโดยไทด์มากขึ้น อย่างไรก็ต้อง ทฤษฎีแรกเป็นที่เชื่อถือกันมากกว่า⁽⁶⁾

เท่าที่มีรายงานในต่างประเทศ ผู้ป่วย Primary hypophosphatemia ทุกรายไม่มีโรคเกี่ยวกับกระดูกมาก่อนทั้งแท้วยังเด็ก⁽⁸⁾ และมีอาการปรากฏในช่วงอายุเฉลี่ยประมาณ 28 ปี อัตราส่วนระหว่างชายต่อหญิงเป็น 2 : 1 ส่วนมากไม่มีประวัติในครอบครัว อาการที่แสดงได้แก่ อาการปวดตามกระดูกข้อ โดยเฉพาะสะโพก กระดูกสันหลัง มีอาการล้ามเนื้ออ่อนแรง⁽¹⁷⁾ กระดูกหักบ่อย ๆ รูปร่างกระดูกผิดปกติແຕไม่มีขาโกร่งเหมือนโรคกระดูกอ่อนใน

เด็ก (ricket) และมักมีอาการส่วนสูงลดลงจาก การยุบตัวของกระดูกสันหลัง ทำให้ส่วนบนของลำตัว (upper segment) ซึ่งวัดจากศีรษะ จนถึงกระดูกหัวเหน่าสั้นลงกว่าเดิม ความผิดปกติทางชีวเคมีในเลือดที่พบ ได้แก่ ฟอสเฟตต่ำมากตลอดเวลา เคลเซียมปกติหรือต่ำเล็กน้อย อัลคาไลน์ฟอสฟตาเจสต์สูงกว่าปกติมาก การทำงานของตับ ไต ปกติ ในบํารุงฟอสเฟตออกมาสูงหรือปกติ แคลเซียมในบํารุงปกติ แต่ TRP ต่ำกว่า 80% และ TmPO₄ ต่ำกว่า 3.6 ภารังส์/วิทยาของกระดูกบางทั่วไป ที่เป็นลักษณะเฉพาะของโรคกระดูกอ่อนในผู้ใหญ่คือ Pseudofracture⁽⁹⁾ ซึ่งเป็นเส้นสีดำตั้งฉากกับขอบกระดูก มักพบเหมือนกัน 2 ข้าง (Symmetric radiolucent bands) ส่วนใหญ่พบที่กระดูกสะบัก กระดูกสะโพก และปลายกระดูกยาเป็นต้น กระดูกสันหลังบุตรกลาง Cod-fish vertebrae การตัดซันกระดูกนำมาตู Osteoid seam หลังจากให้ยาเตตราซัคคิน เพื่อเข้าไปปั๊บในกระดูกจะพบว่า osteoid seam กว้างมากกว่าปกติ และมียาเตตราซัคคินอยู่เป็นจำนวนน้อย⁽²⁾ เนื่องจากการเจริญเติบโตของกระดูกช้ากว่าปกติ และการ mineralization ลดน้อยลง สำหรับการรักษาโดยให้วิตามินดี (D₂ หรือ D₃) ร่วมกับการให้ฟอสเฟต ทำให้เพิ่มฟอสเฟตในเลือด และนำไปใช้ในการ

สร้างกระดูกได้ดีขึ้น สิ่งที่ต้องระวังในการรักษาคือการเกิดอาการเป็นพิษของวิตามินดีมากเกินไป หรือเคลเซียมในเลือดสูงเกินไป และการให้ฟอสเฟตันน์ให้เป็นจำนวนน้อยแต่บ่อย ๆ คือกว่าให้ครั้งละมาก ๆ เพื่อจะได้พยาบาลรักษากระดับฟอสเฟตให้อยู่ในเลือดได้ตลอดเวลา สำหรับการรักษาต้องให้การรักษาอย่างต่อเนื่อง⁽⁶⁾

៩៣

ได้รายงานผู้ป่วย 1 ราย ที่เป็นโรคกระดูกอ่อนในผู้ใหญ่ที่เกิดจากการขาดฟอสเฟต

เนื่องจากความผิดปกติของท่อไกส่วนหนึ่นในการดูดซึมฟอสเฟตกลับ การสร้างกระดูกเจี๊ยบเป็นไปได้ไม่ดี ทำให้กระดูกบางลง มีการยุบตัวของกระดูกสันหลัง ทำให้ส่วนสูงลดลง ป่วยตามกระดูก การวินิจฉัยโดยอาศัยประวัติ อาการแสดงทางรังสีวิทยาของกระดูก ชีวเคมีของเลือดและปัสสาวะ ภาวะดังกล่าววนพบรับได้น้อย นำเสนอทั้งในเรื่องการแสวงหาคลินิก และพยาธิสรีวิทยา การรักษาต้องให้ฟอสเฟตทดลองตลอดไป พร้อมกับวิตามินคีผู้ป่วยโรคนี้ยังไม่เคยมีรายงานในประเทศไทยมาก่อน
(18,19,20)

ခုခံချေမှု

1. Avioli LV, Raize LG. Bone metabolism and disease. In : Bondy PK, Rosenberg LE, eds. Metabolic Control and Disease, 8 ed. Philadelphia : W.B. Saunders, 1980. 1709
 2. Frame B, Parfitt M. Osteomalacia : current concept. Ann Intern Med 1978 Dec; 89 (6) : 966-982
 3. Smith R. Rickets and osteomalacia. Hum Nutr Clin Nutr 1982; 36 (2) ; 115-133
 4. Dent CE. Rickets and osteomalacia from renal tubule defects. J Bone Joint Surg (Br) 1952 May; 34B : 266-274
 5. Fletcher RF, Jones LH, Morgan DE. Bone disease in chronic renal failure. QJ Med 1963 Oct; 32 (128) : 321-339
 6. Dent CE, Stamp TCB. Hypophosphatemic osteomalacia presenting in adults. QJ Med 1971 Apr; 40 (158) : 303-329
 7. Anticonvulsant osteomalacia. Arch Intern Med 1975 Jul; 135 (7) : 997-1000
 8. Linovitz RJ, Resnick D, Keissling P. Tumor-induced osteomalacia and rickets : a surgically curable syndrome report of two cases : J Bone Joint Surg (Am) 1976 Apr; 58A (3) : 419-423
 9. Steinbach HL, Noetzli M. Roentgen appearance of the skeleton in osteomalacia and rickets. AJR 1964 May; 91 (5) : 955-972

10. Frame B, Smith RW. Phosphate diabetes : a case study of osteomalacia. Am J Med 1958 Nov ; 25 (5) : 771-779
11. Albright F, Bloomberg E, Butler AM. Rickets resistant to vitamin D therapy Am J Dis Child 1937 Sep ; 54 : 529-547
12. Mankin HJ. Rickets, osteomalacia, and renal osteodystrophy Part I, II J Bone Joint Surg (Am) 1974 Jan ; 56A (1) : 101-128
13. Dent CE, Harris H. Hereditary forms of rickets and osteomalacia. J Bone Joint Surg (Br) 1956 Feb ; 38B (1) : 204-225
14. Harrison H. Varieties of rickets and osteomalacia. Clin Orthop 1958 ; 9 : 61-73
15. Condon JR, Nassim JR, Butter A. Pathogenesis of rickets and osteomalacia in familial hypophosphatemia. Arch Dis Child 1971 Jan ; 46 (247) : 269-272
16. DeLuca HF. Vitamin D metabolism and function. Arch Intern Med 1978 May 15 ; 138 Spec : 836-847
17. Schott GD, Wills MR. Muscle weakness in osteomalacia, Lancet 1976 Mar 20 ; 1 (7960) : 626-629
18. ประسنก์ เทียนมนูญ. Vitamin D-ricket. Hosp Med 2524 มิถุนายน ; 10 (1) : 1-28
19. ประมวล สุนาร. โรคกระดูกอ่อน, วารสารสมาคมการแพทย์แห่งประเทศไทย 2506 มิถุนายน ; 2 (1) : 19-37
20. ชวลิต ปริยาสมบต. โรคกระดูกอ่อนเนื่องจากได้ไม่สามารถสร้างคราเรท 1,25 dihydroxycholecalciferol ได้อย่างปกติ. รามาธิบดีสาร 2522 กรกฎาคม ; 2 (3) : 152-162

ขุพาลงกรณ์เวชสารไดรับต้นฉบับเมื่อวันที่ 1 เมษายน พ.ศ. 2527